

Het mannetje van de maan

door Nellie de Kok

Samenvatting

Er is een mannetje naar beneden geklommen vanaf de maan. Het mannetje van de maan wilde net als iedereen een keer een dagje uitgaan. Het stond zelfs in de krant met foto en al. Nu denkt Jan dat het mannetje in zijn maag zit, want hij heeft een stukje van de krant opgegeten. Gelukkig ziet Jan het mannetje ook in het echt. Hij weet nu dat hij het mannetje niet heeft opgegeten.

Maar het mannetje wil weer terug naar de maan. Hij vraagt Jan om hulp.

Poppen: Jan Klaassen, Katrijn, een klein zwart papieren mannetje aan een stokje

1 speler in de poppenkast.

Voorwerpen: Een kleine zwarte papieren ladder. Kleine krant met gat erin. Enveloppe aan een stokje.

Achtergrond: de nacht met maan en sterren

Duur: 10 minuten

Het mannetje van de maan

Jan: Ik ga naar bed Katrijntje. Welterusten.

Katrijn: Jan, heb jij het ook gelezen in de krant?

Jan: Wat heb ik gelezen Katrijntje?

Katrijn: Je weet wel, het stond op de voorpagina.

Jan: De voorpagina stond helemaal vol. Ik heb natuurlijk niet alle letters gelezen.

Katrijn: Jan! Je weet goed wat ik bedoel. Het verhaal over dat mannetje.

Jan: Mannetje?

Katrijn: Ja, dat kleine mannetje.

Jan: Ik heb geen verhaal over een klein mannetje gelezen.

Katrijn: Hoe kan dat nu? Heb je de krant wel gelezen?

Jan: Ja, eh ... nee.

Katrijn: Wat is het nu? Ja of nee?

Jan: Ik heb alleen de achterkant gegeten.

Katrijn? Gegeten?

Jan: Ja, kijk. (Jan houdt de krant met een gat erin omhoog.) Op de achterkant stond zo'n heerlijk stuk kaas. Het zag er zo echt uit. Daar ... eh ... heb ik een stuk van opgegeten.

Katrijn: Maar Jan toch. Hoe kun je zo dom zijn. Krantenpapier kun je niet eten.

Jan. Ik vond het wel vies. Die kaas smaakte smerig. Het smaakte naar inkt.

Katrijn: Dus het verhaal van dat mannetje zit nu in je maag?

Jan: Hè bah! Zit er een mannetje in mijn maag?

Katrijn: Nee Jan, alleen een stukje papier met een mannetje erop.

Jan: Stond dat mannetje boven op het papier? (Jan is in paniek) Ik heb het mannetje niet gezien. Oh Katrijn, sorry. Nu heb ik per ongeluk dat mannetje opgegeten.

Katrijn: Oh, jij snapt er ook helemaal niets van. Ik houd er over op.

Jan: Katrijntje, misschien poep ik dat mannetje wel uit. Dan poetsen we hem af en dan hoeft niemand daar iets van te weten.

Katrijn: Jan, hou op! Er zit geen mannetje in je maag.

Jan: Maar je zegt net...

Katrijn: Jan!

(Jan slaat zijn hand voor zijn mond)

Katrijn: In het verhaal van dat mannetje stond dat de mensen nog nooit zo'n klein mannetje hadden gezien.

Jan: Oooh, dus hij viel niet op. Maar dan kon ik er ook niets aan doen.

Katrijn: Nee Jan, je kon er niets aan doen. Maar luister! Dat mannetje, dat hele kleine mannetje, had een laddertje bij zich.

Jan: Wat moet zo'n klein mannetje nu met een ladder?

Katrijn: Hij zei dat hij helemaal naar beneden geklommen was.

Jan: Naar beneden? Waar kwam hij dan vandaan?

Katrijn? Hij zei: "Ik kom van de maan."

Jan: Oh Katrijntje, heb ik dan ook de ladder en de maan opgegeten?

Katrijn: Nee Jan. Kijk, daar is de maan.

Jan: Gelukkig, maar waar is die ladder dan gebleven?

Katrijn: Die heeft hij zolang op een boot achter gelaten. Hij klom vanaf de maan naar beneden en zakte zo in de zee. Gelukkig lag er een boot. Daar is hij mee naar de kant gevaren.

einde zichtversie